

[Holdgaard.]

regninger, og der, synes det mig, har man altid valgt Aaret 1914. I Aaret 1914 fik Roedyrkerne en Pris af 2 Kr. 23 Ø. pr. Dobbeltcentner, og derfor er det ikke saa urimeligt, om de nu i Aaret 1930 skulde faa 2 Kr. I 1928 fik de 2 Kr. 07 Ø. Men i øvrigt er det efter det, der er blevet oplyst, jo ikke absolut givet, at Staten kommer af med det nævnte Beløb. Det, der sker her, er, at kun hvis Sukkerroedyrkernes Pris ikke kommer op til de 2 Kr., træder Staten til, og de 800 000 Kr. fra Sukkerfabrikkerne skal først bruges. Det er en Slags Garantium, man her sætter ind, og jeg synes ikke, at Venstre altid har været saa bange for at sætte Garantisummer ind. Vi ved jo alle i dette Ting, at er der nogen, der har været med til at stille Garantier for visse Virksomheder eller visse Erhverv, eller hvad man vil kalde det, og Garantier, som er blevet meget effektive for Staten, saa er det netop Venstre. Derfor er det noget underligt, at man nu fra den Side er saa bange for en Garantium i dette Tilfælde. Som sagt, det vil aldeles ikke være noget Brud paa Principperne, hverken for os eller for Partiet Venstre, for vi har alle været i den samme Baad i Fortiden. De eneste, der maaske kan sige, de ikke har været med, er Retsforbundet — det vil vi nok faa at høre nu om lidt, naar Retsforbundets Repræsentant faar Ordet. De har jo ikke haft Lov til at virke saa længe, og hvad vi har set fra den Side, har som Regel været det, at de har været enige om, hvad de ikke vilde — det er jo ogsaa en Ting. Men vi andre har i den Tid, der er gaaet, været med til at yde Tilskud baade til det ene og det andet for at hjælpe en Erhvervsgren over en forbigaaende Vanskelighed, og det er dog heller ikke saa længe siden, at Venstre kan have glemt det. Det ærede Medlem Hr. Kyed kan da i alt Fald ikke have glemt det. Vel ved jeg, at Partiet Venstre er meget glemsomt med Hensyn til sin Fortid, og derfor finder jeg ogsaa Anledning til at opfriske et Par Spørgsmaal, for at de ikke helt skal gaa i Glemmebogen. Det, som kort er nævnt af det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse, er i alt Fald noget, som det ærede Medlem Hr. Kyed ikke kan have glemt, nemlig, at Handelsministeren i Finansudvalget i Aar fik Tilladelse til at yde Statstilskud til Opretholdelse af Kartoffel-

melsfabrikken i Brande. Det kan det ærede Medlem ikke have glemt, idet han var med til at slide Ministeriets Bagtrapper for at faa dette Tilskud over til Jylland for at hjælpe denne Produktion. Finansudvalget har jo givet Tilslutning til et Tilskud paa 7 500 Kr. aarlig i 3 Aar til Opretholdelse af Kartoffelmelsfabrikationen, og det vil altsaa sige, at man for det Aar, der er gaaet, har ydet 7 500 Kr. til en Produktion af 4 000 Sække Mel. Det bliver ca. 2 Kr. pr. Sæk. Man kan ogsaa regne det ud paa en anden Maade. Der medgaar til denne Produktion ca. 21 000 Tdr. Kartoffler, og hvis der dyrkes 100 Tdr. pr. Tønde Land — det er ikke for højt regnet —, vil det sige, at der dyrkes Kartoffler paa 210 Tdr. Land. Det bliver altsaa et Tilskud af 36 Kr. pr. Tønde Land. Venstre har været med til at yde Støtte til dem, der dyrker Kartoffler i Jylland. Venstre kan nu selv drage en Sammenligning mellem Kartoffelmelstilskuddet og Roesukkerstilskuddet: det, der her sker, er jo dette, at der med et eventuelt Tilskud paa 1 200 000 Kr. sikres en Roeproduktion paa 50 000—65 000 Tdr. Land. Derfor tror jeg, der er Grund til at sige i alt Fald til det ærede Medlem Hr. Kyed: Tag Forargelsens Maské af, for den vil falde en Gang alligevel, den kan man ikke holde paa, naar man selv staar saadan i det.

Endelig bør Partiet Venstre heller ikke glemme, at Finansudvalget ogsaa enstemmigt har givet Tilslutning til i Aar at yde et Tilskud paa 700 000 Kr. til Mergelforeninger. Det er da ogsaa et Tilskud til Landbruget. Og hvis man tror, at det ene . . . ja det ærede Medlem Hr. Pinholt ler stadig; jeg ved meget vel, at han er glad, hver Gang man kan nævne, at der ydes Tilskud til de vestjydske Egne, hvor han er valgt. Men vi er ikke allesammen saa ensidige, at vi kun ser paa vore egne Vælgeres Fordel. — Hvis man tror, at det ene er trængende og fattige Landmænd, der faar Del i dette Tilskud, tager man fejl. Det er Smaafolk og velhavende Folk imellem hinanden. Derfor synes jeg, det er en underlig Stilling, Partiet Venstre tager: naar de har Tøjet overstøvet med Mel og Træskoene fyldt med Mergel, saa synes jeg ikke, at Sukkeret behøvede at slaa sig saadan paa Hjernen af dem, at de ikke kan huske deres egne Principper. Jeg indrømmer, at det er kedeligt,